

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 9300/2022
25.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Јелице Бојанић Керкез и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „БДФ Систем плус“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Дејан Симић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Сава Штиклица адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 160/21 од 09.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 160/21 од 09.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 160/21 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 164/20 од 15.12.2020. године, ставом првим изреке, одржан је на снази платни налог тог суда ПЛ 27/20 од 18.03.2020. године којим је тужени обавезан да исплати тужиоцу износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом од 15.03.2019. године до исплате и одмерене трошкове издавања платног налога у износу од 12.700,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да плати тужиоцу трошкове поступка у износу од 57.790,00 динара у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 160/21 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена тако што је пресуда Основног суда у Кикинди П 164/20 од 15.12.2020. године делимично преиначена у погледу одлуке о трошковима парничног поступка и досуђени парнични трошкови снижени са износа од 57.790,00 динара на износ од 34.300,00 динара, док је у преосталом делу наведена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за досуду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, посебна ревизија туженог у овом спору је дозвољена јер правни став другостепеног суда о застарелости потраживања накнаде комуналне услуге паркирања возила одступа од устаљене судске праксе.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, Јавно комунално предузеће „Пијаца и паркинзи“ из Зрењанина је туженом 06.03.2019. године издало посебну пакринг карту на износ од 1.900,00 динара, са обавештењем да означени износ може платити у року од пет дана уз умањење од 50%, а уколико у том року не измири плаћање покренуће се поступак за наплату тог потраживања. Уручење посебне паркинг карте туженом извршено је тако што је иста остављена испод брисача његовог возила. Означено јавно комунално предузеће је уговором од 31.07.2019. године ово потраживање уступило тужиоцу који је, пре подношења тужбе, опоменом позвао туженог на плаћање.

Тужба је поднета 13.03.2020. године. Тужени је истакао приговор застарелости тужиоцевог потраживања.

Полазећи од изложеног чињеничног стања, првостепени суд је одржао на снази издати платни налог. По налажењу тог суда, спорно новчано потраживање застарева у року од једне године прописаним чланом 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима, који је почео да тече од 13.03.2019. године и није истекао до дана подношења тужбе.

Другостепени суд је, одлучујући о жалби туженог, закључио да је нижестепени суд о застарелости потраживања одлучивао погрешном применом одредбе члана 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима. По становишту тог суда, предметно потраживање не застарева у року од годину дана који је прописан том одредбом, већ у општем року застарелости од 10 година прописаном у члану 371. наведеног закона. С`обзиром да тај рок није протекао до подношења тужбе, другостепени суд је одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Основано се ревизијом туженог указује да је правно становиште другостепеног суда о року застарелости спорног потраживања погрешно. Потраживања наплате паркинг услуга прописаних општинским или градским одлукама о јавним паркиралиштима застаревају у року за застарелост комуналних услуга - у року од годину дана, прописаном одредбом члана 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима.

Међутим, нису основани наводи ревизије о погрешном начину рачунања рока застарелости. Одредбом члана 361. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да застарелост почиње тећи првог дана после дана кад је поверилац имао право да захтева испуњење обавезе, ако законом за поједине случајеве није што друго

прописано. Према члану 362. истог закона, застарелост заступа кад истекне последњи дан законом одређеног времена.

Одредбом члана 17. Одлуке о паркирању возила („Службени лист Града Зрењанина“ број 5/17 ... 4/21), поред осталог прописано је: да уколико корисник паркиралишта, јавног такси стајалишта или паркинг места резервисаног за возила инвалида не плати услуге паркирања возила или прекорачи плаћено време паркирања, овлашћени радник предузећа, односно предузетника доставиће му посебну паркинг карту ради регулисања начина плаћања паркирања, тако што ће исту ставити на возило, испод брисача и фотографисати уз регистрациону налепницу (став први); да је корисник паркиралишта дужан да поступи по посебној паркинг карти у року од пет дана, на начин утврђен у тексту посебне паркинг карте (став други); да ако корисник паркиралишта не плати посебну паркинг карту у року из става другог, покреће се поступак принудне наплате потраживања прописан законом (став четврти).

Имајући изложено у виду, рок за плаћање посебне паркинг карте од пет дана истекао је 11.03.2019. године, тако да је тужилац од следећег дана - 12.03.2019. године имао право да од туженог захтева наплату спорног новчаног потраживања. Пошто рок застарелости, сагласно члану 361. став 1. Закона о облигационим односима почиње да тече првог дана после дана од када је поверилац имао право да захтева испуњење обавезе, у овом случају од 13.03.2019. године, то до дана подношења тужбе - 13.03.2020. године није истекло време потребно за застарелост потраживања предвиђено у члану 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима.

Следствено изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић